

Sygn. akt V KK 137/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Cesarz

SSN Kazimierz Klugiewicz

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie **J. K.**

ukaranego z art. 43¹ ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz.1356 ze zm.)

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 21 czerwca 2016 r.

kasacji Prokuratora Generalnego na korzyść ukaranego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w N.

z dnia 23 lutego 2015 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok w zakresie rozstrzygnięcia o karze i
sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu, do ponownego
rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym z dnia 23 lutego 2015 r., Sąd Rejonowy w N. uznał obwinionego J. K. za winnego popełnienia czynu z art. 43¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz.1356 ze zm.) i za to, na podstawie tego

przepisu wymierzył mu karę 1 miesiąca ograniczenia wolności, której odbywanie na podstawie art. 20 § 2 k.w. i art. 21 § 1 k.w. miało polegać na wykonywaniu przez obwinionego nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

Powyższy wyrok został doręczony ukaranemu, który potwierdził jego odbiór w dniu 4 marca 2015 r. Wyrok ten nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się w dniu 12 marca 2015 r.

Kasację na korzyść ukaranego od tego wyroku nakazowego wniósł Prokurator Generalny, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, to jest art. 43¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, polegające na orzeczeniu wobec obwinionego J. K. na podstawie tego przepisu kary ograniczenia wolności, mimo że w jego sankcji przewidziano jedynie możliwość wymierzenia kary grzywny. W konkluzji kasacji Prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie orzeczonej kary i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna.

Zgodnie z dyspozycją art. 43¹ ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, przypisane ukaranemu wykroczenie zagrożone jest wyłącznie karą grzywny. Co więcej, żaden z przepisów ogólnych prawa wykroczeń nie pozwala na orzeczenie w tym przypadku kary ograniczenia wolności w miejsce przewidzianej przez ustawodawcę kary grzywny. W tym stanie rzeczy nie budzi wątpliwości zasadność zarzutu naruszenia prawa materialnego, tj. art. 43¹ ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, poprzez orzeczenie względem obwinionego kary, której ustawa za przypisane wykroczenie nie przewiduje. Wobec tego konieczne stało się uchylenie zaskarżonego wyroku nakazowego w zakresie rozstrzygnięcia o karze i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

